

efter vor Formening ikke megen Realitet deri, i alt Fald ikke saa megen, at der er nogen Mening i at forelægge et Lovforslag af denne Art. Dette Lovforslag giver det jo Udseende af, at den Nedlæggelse, der skal finde Sted i 1922, allerede finder Sted nu, og at der altsaa fra dette Tidspunkt ikke mere er nogen Landbefæstning omkring København. Men dette vil baade efter de Oplysninger, den højtærede Forsvarsminister har tilsendt Folketingsudvalget, og efter dem, han i Skrivelse af 20. Februar har sendt til Landstingsudvalget, ikke blive Tilfældet. Den højtærede Forsvarsminister vil nemlig ikke tage Konsekvenserne af sit eget Forslag, han vil ikke paaføre Statskassen de store Udgifter, som er forbundne dermed, og det er i og for sig ganske forstandigt. Men saa kunde man jo have undladt at foretage dette Skridt, som i Virkeligheden kun bliver et Demonstrationsnummer. Ifølge de Oplysninger, der er givne os, vil samtlige Værker i alt Fald foreløbig blive liggende, som de ligger. De fleste af dem vil blive liggende med deres Ammunitionsbeholdninger, og kun en Del af Skytset vil blive indtransporteret. Denne Indtransport af Skytset vil i øvrigt efter de Oplysninger, Ministeren ogsaa har givet os, koste Statskassen 2—300 000 Kr., hvis det ikke gaar her, som det gaar med alle andre Overslag, der forelægges i denne Tid, at Virkeligheden langt overstiger Beregningerne. Da der ikke i Øjeblikket kan være Brug for de Arealer, der hører til Fæstningsterrænet, undtagen maaske for ganske enkelte, hvilket dog ikke er oplyst for Kommissionen, vilde det have været mere naturligt ganske roligt at lade det hele bero til Aaret 1922, og hvis der i Mellemtiden stilledes Krav fra Erhvervslevet eller paa anden Maade om at komme i Besiddelse af nogle af de Arealer, der er lagt Baand paa, vilde den højtærede Forsvarsminister have kunnet forelægge Forslag om at demontere og afhænde dem, og dette kunde blive vedtaget ved Lov. Nu skal jo det hele demonteres og derefter overlades til Finansministeriet. Hvorledes dette nu skal effektueres, naar man i Virkeligheden kun delvis demonterer og lader Ammunitionsbeholdningerne ligge, saaledes at Militæret stadig maa

have Raadighed over de fleste af Værkerne, ses ikke. Men i alt Fald er det jo ikke Loven af 1909, der bliver opfyldt paa den af Ministeren foreslaaede Maade.

Det andet Afsnit i Lovforslaget omhandler Fæstningsartilleriregimentets Nedlæggelse, og her mener mine Meningsfæller og jeg, at vi ikke paa det nuværende Tidspunkt bør tage nogen Bestemmelse. Hærloven af 1909 bestemmer, at fra det Tidspunkt, Fæstningsartilleriet nedlægges, skal der oprettes en ny 6te Artilleriafdeling. Dette kommer man nu bort fra ved denne midlertidige Bestemmelse. Det Forslag, Ministeren her stiller, medfører ganske vist nogen Besparelse for Statskassen. Ministeren vil opretholde hele Befalingsmandskorpset, saa Lønningerne hertil spares ikke, men der bliver ganske vist nogen Besparelse i Lønningerne til det indkaldte Mandskab, altsaa til det nye Hold, der skulde have været ind i Sommer. Det er dog et Spørgsmaal, om den Besparelse, der derved indvindes, og som ikke bliver saa forfærdelig stor, vil have nogen Betydning i Sammenligning med dette, at man nu begynder at røre ved den gældende Hærordning, førend man er klar over, hvordan den nye Hærordning skal se ud, og det er det, vi fra vor Side ikke mener man er. Der vil sandsynligvis ikke hengaa saa lang Tid, inden man kan komme til Klarhed over, hvilke Krav der vil blive stillet til Danmark under den nye Ordning, som maa finde Sted under Folkenes Forbund, og den Merudgift, det vil være at lade samtlige Militærafdelinger bestaa, indtil man i Rigsdagen var enedes om, hvordan den fremtidige Hærordning skulde være paa Grundlag af de Krav, der kan blive rejst fra Folkenes Forbunds Side, vilde ikke betyde stort.

Det Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet, er for saa vidt en Forbedring af Forslaget, men vi ser os dog paa Grund af vor Stilling til Hovedspørgsmaalet ikke i Stand til at tiltræde det. Det gaar ud paa at bevare Artilleriregimentet indtil den 12. Maj, det Tidspunkt, da det nuværende Mandskab skulde hjemsendes. Der har i Artilleristisk Tidsskrift været fremsat den Tanke, at man burde bevare Regimentets Kadrer ogsaa ud over dette Tidspunkt. Jeg vil gerne henstille til den